Р Е Ш Е Н И Е
№ 44489

гр. София, 12.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова
ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Жана Петрова

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10172** по описа за **2026** година докладвано от съдия Жана Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба от Д. Л. П. с ЕГН [ЕГН], адрес в [населено място], [улица], ап. 29, срещу Решение № 2277 от 22.06.2026 г., постановено по НАХД № 20261110206468 по описа за 2026 на Софийски районен съд (СРС) г., НО, 12-ти състав. С обжалвания съдебен акт първоинстанционният съд е потвърдил Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 6268518, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 204,52 евро (400 лева) за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.
В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на първоинстанционното решение поради нарушение на материалния закон. Касаторът поддържа, че към момента на връчване на електронния фиш — 29.11.2025 г. — е изтекла погасителната давност съгласно чл. 82, ал.1, буква „а“ от ЗАНН. Излагат се съображения, че след като от датата на извършване и установяване на нарушението (17.08.2022 г.) до връчването на фиша са изтекли повече от три години, а съгласно разпоредбата на чл.82 ал.3 от ЗАНН независимо от спирането или прекъсването на давността, административното наказание не се изпълнява, ако е изтекъл срок който надвишава с една втора срока по чл.82, ал.1 от ЗАНН. Твърди, че не се е позовала на давността по НК. Релевират се доводи за незаконосъобразност на решението , поради неправилна констатация на съда относно липсата на уредба в ЗАНН за погасяване на наказателното преследване. С тези

аргументи се иска отмяна на въззивното решение и отмяна на електронния фиш.
Ответникът по касация — Столична дирекция на вътрешните работи — в представени писмени бележки оспорва касационната жалба и иска потвърждаване на първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно. Сочи се, че решението на Софийски районен съд е постановено след пълна и обективна проверка на оспорения електронен фиш, на неговата формална редовност, фактическите основания, посочени в него, съответствието му със законовите разпоредби, мястото и времето на нарушението. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР и е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на касатора.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и за отмяна на първоинстанционното решение като неправилно и незаконосъобразно.
Административен съд София-град, XV Касационен състав, след като обсъди събраните по делото доказателства, наведените касационни оплаквания и доводите на страните, и извърши цялостна служебна проверка на обжалваното решение съобразно чл. 218 от АПК, намира следното:
Касационната жалба е подадена пред компетентния съд, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от активно легитимирана да оспори съдебния акт страна, поради което е допустима.
Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.
Съгласно чл. 63в от ЗАНН решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл. 348 от НПК, и по реда на глава дванадесета от АПК. Касационният съд обсъжда посочените в жалбата пороци на решението, а за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно по силата на чл. 218, ал. 2 от АПК.
Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо, но е постановено в нарушение на материалния закон — касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2 от НПК.
От фактическа страна по делото е установено, че с потвърдения от СРС Електронен фиш Серия К № 6268518 на Д. Л. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за това, че на 17.08.2022 г. в 19:20 часа в [населено място], по [улица], в посока от [улица]към [улица], с автоматизирано техническо средство (система за видеоконтрол CORDON M2 № MD 1196) е заснето движение на лек автомобил „О. А. ГТЦ“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост от 84 км/ч. При отчитане на толеранса от -3 км/ч е установено превишаване на разрешената максимална скорост за населено място а именно при разрешена максимална скорост 50 км/ч) с 31 км/ч е установена скорост 81 км/ч. Като собственик на превозното средство по смисъла на чл. 188, ал. 1 ЗДвП е идентифицирана Д. Л. П., срещу която е издаден процесният електронен фиш Серия К № 6268518. По данни от делото електронният фиш е съставен на 30.08.2022 г., връчен е на Д. Л. П. на 29.11.2025 г. и е обжалван с жалба, подадена пред Софийския районен съд на 10.12.2025 г.
Основният спорен въпрос в настоящото касационно производство касае приложението на института на погасителната давност за административнонаказателно преследване и правилността на изводите на СРС, с които възражението за изтекла давност е прието за неоснователно.
На първо място, следва ясно да се разграничат институтите на давността за административнонаказателно преследване и давността за изпълнение на наложено административно наказание. Разпоредбата на чл. 82 ЗАНН урежда единствено изпълнителната давност, която съгласно чл. 82, ал. 2 ЗАНН започва да тече от влизането в сила на акта, с който е наложено наказанието. В конкретния случай, поради своевременното обжалване на електронния

фиш и висящността на съдебното производство, същият не е влязъл в законна сила, поради което сроковете за изпълнителна давност по чл. 82 ЗАНН изобщо не са започнали да текат.
По въпроса за давността за административнонаказателно преследване съдът съобразява задължителните указания, дадени с Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълк. д. № 1/2014 г. на ОСС на Втора колегия на ВАС и ОСНК на ВКС. Съгласно тълкувателния акт, по силата на препращащата норма на чл. 11 ЗАНН, за неуредените в ЗАНН въпроси относно погасяването на административнонаказателното преследване по давност се прилагат субсидиарно разпоредбите на чл. 80 и чл. 81 от Наказателния кодекс (НК). Изтичането на давността за преследване е обстоятелство, изключващо отговорността, за което съдът следи служебно.
При административни нарушения, наказуеми с административно наказание „глоба“, приложимият срок на относителната (обикновена) давност за преследване по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК във връзка с чл. 11 ЗАНН е 3 (три) години. По силата на чл. 80, ал. 3 НК този срок започва да тече от момента на довършване на нарушението — в случая от 17.08.2022 г.
Съгласно чл. 81, ал. 2 НК давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, и то само спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, като след свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност със същата продължителност. Електронният фиш по чл. 189, ал. 4 ЗДвП представлява специфичен властнически акт, който съчетава функциите на акт за установяване на административно нарушение и на наказателно постановление. Неговото съставяне на 30.08.2022 г. обективира предприето действие от компетентния орган по реализиране на административнонаказателната отговорност спрямо конкретното лице, с което първоначално започналият да тече от датата на извършване на нарушението тригодишен давностен срок е прекъснат. От датата на издаването на електронния фиш акт — 30.08.2022 г. — е започнала да тече нова тригодишна давност за административнонаказателно преследване по чл. 80, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 81, ал. 2 НК, която е изтекла на 30.08.2025 г.
От всички представени по делото доказателства е видно, че в периода от съставянето на електронния фиш на 30.08.2022 г. до неговото връчване на 29.11.2025 г. (период от повече от 3 години и 3 месеца) от страна на административнонаказващия орган не са предприемани никакви междинни действия, насочени към административнонаказателното преследване на Д. Л. П., които да са довели до ново спиране или прекъсване на давностния срок. Следващото доказано действие по преследването е връчването на електронния фиш, осъществено едва на 29.11.2025 г. — след като новият тригодишен давностен срок вече е бил изтекъл на 30.08.2025 г. Извършеното след изтичането на тригодишната давност действие по връчване на фиша не може да породи прекъсващ ефект по чл. 81, ал. 2 НК, тъй като не може да възстанови вече погасената по силата на закона възможност на държавата да реализира административнонаказателната отговорност на дееца.
Неправилен е изводът на първоинстанционния съд, че административнонаказателното преследване не е погасено единствено поради факта, че към момента на постановяване на решението не е изтекъл абсолютният давностен срок по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (4 години и 6 месеца, изтичащ на 17.02.2027 г.). И. на абсолютната давност въвежда краен предел във времето, след изтичането на който преследването се изключва независимо от спирането или прекъсването на давността, но абсолютната давност няма самостоятелно приложение и не дерогира изтеклата относителна давност. В хипотеза, при която между две последователни действия по преследване е изтекъл тригодишният срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, възможността за санкциониране се погасява окончателно и не е необходимо да се изчаква изтичането на срока по чл. 81, ал. 3 НК.

С изтичането на относителната погасителна давност на 30.08.2025 г. е погасено материалното право на държавата да реализира административнонаказателната отговорност спрямо касатора, което съставлява абсолютна пречка за провеждане на производството и налага отмяна на издадения електронен фиш. Като е приел противното и е потвърдил електронния фиш, Софийският районен съд е постановил неправилен съдебен акт при нарушение на материалния закон, който следва да бъде отменен, като вместо него се постанови ново решение за отмяна на оспорения електронен фиш.
С оглед изхода на спора искането на ответника по касация СДВР за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява неоснователно и не следва да се уважава. На касатора разноски не се присъждат, тъй като такива не са претендирани и не са ангажирани доказателства за реално извършени съдебни разноски или заплатено адвокатско възнаграждение в производствата пред двете съдебни инстанции.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2277 от 22.06.2026 г., постановено по НАХД № 20261110206468 по описа за 2026 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:
ОТМЕНЯ Електронен фиш Серия К № 6268518, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с който на Д. Л. П. с ЕГН [ЕГН] на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 204,52 евро (400 лева) за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.